

7. III. 1850 T. G. Masaryk

Ljubljana, 6. marca.

Tatiček Masaryk, prvi prezident českoslovaške republike, simbol borbe za svobodo bratstva naroda, politik, državnik in mislec velikega formata, izpolni jutri 80 let svojega plodonosnega življenja. Dolga borta v življenju človeka, tem delja v življenju moža, ki je vodil cel narod skozi najburnejo in najtežjo dobo njegove zgodovine. Menda ni samo goło naključje zaneslo mladega Masaryka v šolo h klučavnici. Usoda, ki je tako modro usmerila njegovo pot v življenje, jo morala že vedeti, da bo dobro zanj, še bolj pa za druge, če se nauči piliti. In moral je biti v dobrji soli, kajti okove robstva na rokah svojega naroda je prepil takoj temeljito, da so ga občudovali celo kovači, ki so jih bili skovali.

Pred 80 leti so položile rojenice dvornemu kočičaju in njegovim družicam, dobri češki materi, v zibelko sinčka, ki je dobil pri krstu ime Tomo. Dobre rojenice so mu zapale uspavanko, skrbna mati ga je zazibala in prvi sen je legel na nedolžne oči novega človeka. In ko se je ljubeče materino srce zaslanjalo v prvo noč komaj začetega sinčkovega življenja, so zaškrpala vrata in v izbo je stopila Parka. Stisnila se je v kot in nad mirno specim detetom, ki je sel mimo matere njen samogovor:

»Spavaj, detelj! Dolga je moja nit, daleč segajo njeni konci. Kraljem sem jo predla pred teboj in bila je vsa s srebrom in zlatom pretkana, ne kakor twoja. Od zibelke do prestola in od prestola do groba sem predla nit kraljem, prestigla sem jo in strhnela je. Tvoja pa ne strohni, ker ni prepletena s srebrom in zlatom. Tudi ti boš kraljeval, tudi ti boš sedel na prestolu s krono na glavi in žežolvom v roki, pa ne boš kralj. Tvoja krona bo misel v močnem poletu, tvoje žeželo v delu za sočloveka prečute noči, tvoj prestol ljubezen in hvaležnost legionov mladih sinov in hčera češke zemlje, ki jim boš vzor in vodnik. Predla bom tvojo nit, mnogo solza in krvi preteče, predno jo spredem do konca, kri bo namačala mater zemljo in človeške kosti jo oplode, da požene iz nje krepko drevo lepše bodočnosti. Orkan bo besnel nad tvojim čolnom, a ti boš stal krepko pri kmelu in kljuboval valovom do varnejga pristana. Dolga bo tvoja nit in predeojo prestrižem, boš videl bogate sadove sevje svoje krone in svojega žežela. Nobena kaplja krvi ne bo pretila zaman, nobena solza gorja in bridkosti ne kane iz očesa, da ne bi priklicala iz tal solza radosti in sreče.«

Glej, moje oko gleda iz neskončnosti v večnost. Dolgo nit ti predem, a prekratka se bo zvela njim, ki jih popeče s krepko roko izurjenega krmara za robstvo v svobodo. Že vidim v duhu milijone rok, kako se željno prožijo kvišku, že slišim mogočen zbor, posreč v en glas: Ne prestiri te niti, preveč je nam prirasta k srcu, varno smo se je oprijemali, bila je nam zvezda vodnika v najtežjih časih! In uslušana bo prošnja, predla bom tvojo nit do skrajnih meja človeškega življenja...«

Masaryk's curriculum vitae

V arhivu bivšega avstrijskega prosvetnega ministarstva je našel znani Masarykovi biograf dr. Jaromir Doležel zelo dragocene podatke, katere je bil priložil mladi doktorant filozofije Tomo Masaryk svoji prošnji za doktorat. Ta »curriculum vitae« je iz l. 1875, pisani je bil neposredno brez koncepta, nekatere besede so prečrteane, med besedilom se pozna celo kaplja črnila, toda dr. Doležel smatra to listino za najvažnejši biografski dokument predstavnika Masaryka. V tem dokumentu je ves Masarykova značaj kajti pripombe, ki zapolnjujejo vrzeli poedinčni podatkovki in faktov so zelo zgodovorne.

Masaryk prizovede, da je bil rojen v malem moravskem podeželskem mestu (Hodonínu) 7. marca 1850 in da ga je v zgodnji mladosti skrbno vzgajala in negovala dobra mati, katere požrtvovalni ljubezni se ima zahvaliti za vse. Sladke ure domače ljubezni in miru mi bodo vedno najprijetnejši spomin. Ljubezen do mojih roditeljev in dveh bratov mi je bila često v težkih urah edini, toda bogati vir notranjega zadovoljstva.«

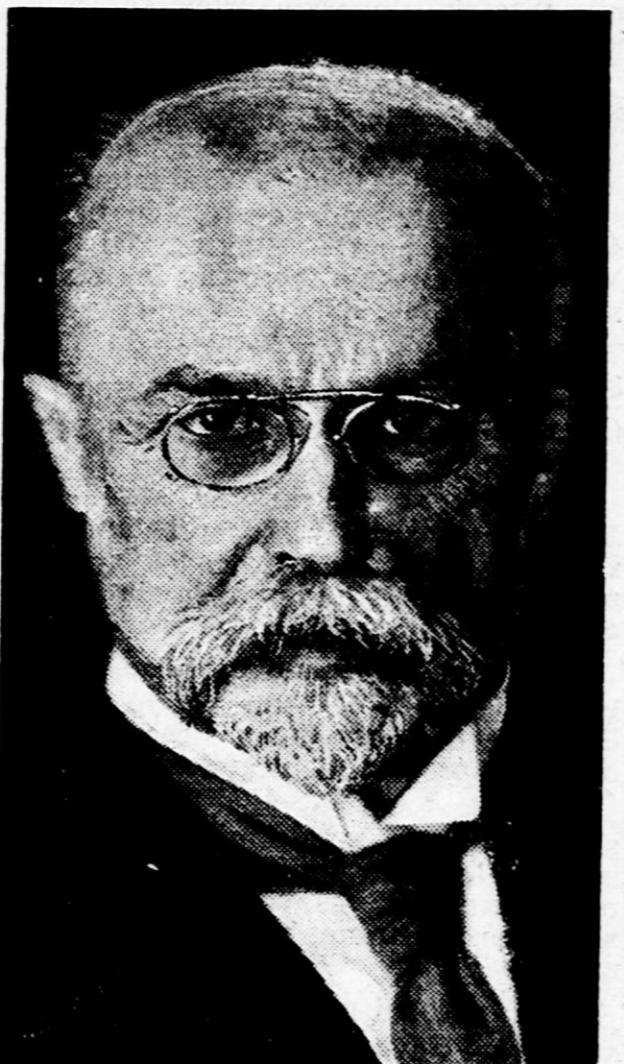
Kot glemni deček je začel hoditi v šolo v Češkovicah, kjer se je naučil v trivijalnem razredu »začetni temeljev modrosti«. Tu se je po srečem naključju naučil privatno tudi nemščine, čital je Nieritzove in Schmidtovje mladinske spise, na drugi strani pa je vzbudila podrobna zgodovina Češke in Ogrske že takrat v njem ljubezen za preteklost domovine, »katero sem dobro poznal iz zgodne statistike in deloma zastarelih atlasov. V tem času je malo Tomo baje sestavljal tudi nekak jezik iz tevilk, ki pa naj bi bil dobro razumljiv.«

N 9. letu je izgubil Masaryk svojega dragega mladega prijatelja, s katerim se je v prostem času zelo red igral. V čoli je bil ta čas v veliko veselje roditeljev najboljši učenec. »Nekoč smo pri izpitu čital članek »Nad zvezdami« in jaz bi ga bil moral poskusiti. Spomin na mojo umeto sestrico mi je na zaliži oči s solzami takoj, da nisem morel govoriti. Gospodu vizitatorju, častiwidemu dekanu, je to ugaja. Po izpitu je politik s keli moja mater ter prosil zame, naj mi starši dovolijo »postati podeželski učitelj«. Posledica tega je bila, da sem prišel v 10. letu na šolo v Hustopeče.«

V tem času si je mali Masaryk že začel delati sestru. Sestru mu je svila v

roke knjižica »Obrazovanstvo za učitelja«, v kateri je bilo baje tudi marsikaj nezmišljenega o spoznavanju človeške lobanje. To brošuro je znal kmalu skoro na pamet. In potem ni bilo človeka, ki je šel mimo nje, da bi ga ostro ne opazoval in primerno njegovih potez, prstov, brade in delov lobanja s podatki v omembeni brošuri. Še posledica je bila, da nisem mogel naši nobenega prijatelja po svojem okusu in da se so me vsi zaradi tega čudaškega početja ogibali.«

Po dveh letih realike se je vrnil Masaryk iz Hustopeča domov k »praksi«, poučeval je otroke in sam se je učil pri podeželskem učitelju glasbe. Bilo mu je 12 let in čakati bi moral do 16. leta, da bi ga sprejeli na učiteljišče. In tako se je šel učiti k umetnostnemu klučavniciju na Dunaj, kamor ga je spremila mati. Toda ta dva meseca na Dunaju med neotesanimi tovariši sta bila prava muka. Končno mu je nekdo ukrajele celo knjige, med njimi tudi »Obrazovanstvo«, zadnjio uteho teh težkih dni, kakov tudi Stiererjev atlas, v katerem je vsak večer, predno je šel spati, ves objukan poiskal koticik daljnega rojstnega kraja. To je bil zadnji udarec, katerega po-

sledila je bila, da je mladi Masaryk takoj zbežal na Moravsko k roditeljem.

Če je bil ves iz sebe od jeze, ker je smatral sinov pobeg od učenja za veliko svrhom. In poslal je Tomo v šolo h kovaču, da bi mogel biti pozneje sprejet v živinodržavniški zavod. Pri kovaču je bil šest mesecev in duševne in telesne muke z Dunaja so se ponavljale. Mojster ga je zmerjal in pretepel. Nekoč, ko je šel z vedenjem po vodo, je zagledal v bližini stojecega gospoda, ki ga je molč in z zamisljeno opazoval. Spoznal je svojega profesorja glasbe z realke v Hustopeču. Postalo ga je sram, postil je vedro pri vodnjaku in zbežal. Toda slučajno srečanje ni ostalo brez posledic. Če 14 dni se je že zopet učil pri profesorjevem očetu, ki je bil určen v Češkovicah in je vzel Tomo za »praktikanta«.

To je bila zadnja postaja na poti k Masarykovim nadaljnjam študijam, katerih potem ni več opustil. Kot učiteljski praktikant je študiral privatno latinščino, priglasil se je kot hospitant gimnazije v Stražnici, med počitnicami si je nekaj prislušil in odšel s šestimi cekinji v žepu s svojo dobro matijo v Brno, da se vpisuje na nemško gimnazijo. Prvega pol leta je preživel v nepopisni bedi, proti koncu leta je bil pa prvi v razredu — in ob tistega časa se mi je godilo dobro, često zelo dobro.«

V svojih dijaških letih se Masaryk ni preveč padašil z brnskimi študenti, očvidno zato ne, ker med njimi ni našel tovariša, s katerim bi bila postala dobra prijatelja. Sošolci so se mu zdeli premalo zaposleni s študiranjem in očital jim je, da se preveč brigajo za tuje zadeve. Ta čas se je naučil francosčine in študiral je tudi slovenske jezike. S prevodi iz ruščine in francosčine je zasluzil toliko, da si je mogel kupiti najpotrebnejše knjige. »V docela prostem času sem pa leplil tudi pesmi — priznava Masaryk — posebno v Šoli med pokukom.« — To je bilo nedvomno bolj iz dolgega časa, kajti svojih takratnih profesorjev na gimnaziji ne hvale. Razen enega so bili baje slabci, pač pa je bil dotični takoj redka izjema, da si je po njem ustvaril pravo sliko dobrega učitelja. V takih razmerah mu je postala šola težko breme, toda premagal je odpor in se pridno učil, kajti to mu je bilo neobdro potrebeno sredstvo za dosegajo cilja. Od zanimanja za prirodoznanstvo sem prišel počasi do filozofije, gravi Masaryk. »Teda me je privedlo kočljivo vprašanje darvinizma v srednje filozofske vrtecine, brez vodnika in brez krmila sem vsestal po razburkanem morju nazivnik.«

Studentovska leta

Leta 1872. je matuiral in se vpisal na filozofske fakultete dunajske univerze, kjer je študiral klasično filozofijo in filozofijo. Že kot student je imel raznolik in njenov mladi intelekt se ni mogel zadovoljiti s strogo odmerjenim poljem razvoja, marveč je segal iz močnega lastnega nagiba preko vsečiščnih študij in bolidil po prešernem kraljestvu človeške misli. Kakor

7. III.
1930

pretežna večina slavnih mož, tako tudi Masaryk v dijaških letih niti približno navedel, za kaj bi se v poznejšem praktičnem življenju odločil. Misli, da nekaj časa na diplomacijo in vpisal se je na orientalsko akademijo, pa je takoj spoznal, da je diplomatska služba privilegij plemeških sinov. Zato se je ponovno lotil študij in leta 1875. je postal doktor filozofije. Kmalu so izšli njegov prvi filozofski spisi, ki so že kazali bodočega velikega člana moderne orientacije in tako je bila mlademu filozofu po prvih korakih odprta pot v svet.

Borec za pravice malih narodov

Srečno naključje je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriške rodbine Gauricke. Kmalu je odpotoval v Ameriko, kjer sta se poročila. Leta 1877. se je vrnil na Dunaj in že leta dan po učiteljišču je hotelo, da je postal domač učitelj in potoval s svojim učencem po Italiji in Nemčiji, kjer se je seznamil s svojo poznejšo soprogo, hiterko odločne ameriš

Dnevne vesti

Sprejem pri banu in podbanu. Zaradi svečanosti ob priliku 80-letnega dne predsednika českoslovaške republike Masaryka in ban inž. Sernea in g. pomočnik banca dr. Pirkemayer jutri dopoldne ne bosta sprejeli strank.

Akademija na čast pesniku Damjanču v Ljubljani. Zagrebški listi poročajo, da priredi Slovensko prosvetno društvo v Zagrebu v petek 14. t. m. v ljubljanski operi svečano akademijo na čest hrvatskega pesnika Dragutinu Domjanču, članu jugoslovenske akademije umetnosti in znanosti in predsedniku zagrebškega Pen-kluba. Namen prireditve je kulturna propaganda in medsebojno spoznavanje. Osnuje se poseben častni odbor, v katerem naj bi bili ban dravsko banovine ing. Dušan Sernek, ljubljanski škof dr. Jeglič, divizionar Sava Tripkovič, ljubljanski župan dr. Dinko Puc, rektor univerze dr. Metod Dolenc, intendant Nar. gledališča g. O. Župančič, pisatelj Fr. Finžgar in Sl. Matica. Vsi so že napravljeni, da sodelujejo v častnem odboru. Svečan govor naj bi imel pesnik Ottor Župančič. Na sporednu so izključno kompozicije po besedilu Domjančevih pesmi. Sodelovali bi orkester in solisti ljubljanske opere ter kompletni zbor Glasbene Matice pod dirigentom M. Poličem.

Zvočni vefilm! **Kozaška pesem**

Jugoslovenski akademiki v Brnu. Po kongressu dijaške Male antante v Pragi so priredili udeleženci ekskurzije po večjih českoslovaških mestih. V torek je prispevalo v Brno iz Zlina 330 jugoslovenskih študentov in studentic. Po prisotnem sprejemu na kolodvoru so si ogledali mesto in njega znamenitosti. Po ulicah so prepevali na rodne pesmi, ki so vzbujujele med prebivalstvom splošno zanimanje.

Iz državne službe. Premeščen je Šumarsko - inženierski pristav Josip Miklavčič od banske uprave moravske banovine za Šumarskega pristava in okrajnega Šumarskega referenta k okrajnemu glavarstvu v Mursko Soboto.

Slovenci na mednarodni razstavi verske umetnosti v Anversu. Podpisani izjavljani, da sem dobiti povabilo na imenovan razstavo direktno iz Antwerpna in ne iz cerkvenih krogov. Informiral sem si, ker tudi druge svoje kolege, a kakor je videti, so sprejemali le vabilne in ozemelne na razstavo. — Tone Kralj.

Hrvatski planinci na Donački gori. Hrvatsko planinsko društvo »Slijeme« predi v nedeljo za svoje člane skupno izlet na Donačko goro pri Rogaski Slatini.

Tecaj za avtogenko varenje. Zavod za posopevanje obrti Zbornice za TOI opozarja kovinarske moštve in pomočnike, da se vrši v Ljubljani dva tecaji za avtogenko varenje. Prvi tecaj, ki bo samo za začetnike in manj izvezbane varilce, bo trajal od 24. t. m. do 5. aprila celodnevno. Drugi tecaj za že docela izvezbane varilce, osobito one, ki so že obiskovali kak tecaj, pa bo trajal od 7. do 12 aprila. Oba tecaji se bosta vršila v kovinarskih delavnici Tehničke srednje šole v Ljubljani. V začetniškem tecaju se bo poučevalo varenje enostavnijih predmetov, predvsem železo in jeklo, v tečaju za izvezbane varilce pa se bo poučevalo komplikirano varenje v različnih kovinah, med drugim tudi v aluminiju in bakru. Varenje je toliko pomena za kovinarske obrtnike, saj je ključavnica, mehaničke in kovače pri raznih popravilih na poljedelskem orodju in na strojih, na avtomobilih itd., da je neobhodno potrebno, da ga obvlada vsak boljši kovinarski mojster, odnosno pomočnik. Pristojbina za moštve in delovodje znaša v začetniškem tecaju 100 Din, v dopolnilnem 150 Din, za pomočnike pa 50 Din, odnosno 100 Din. Rok za prijave traja do 14. marca t. l.

IPA. Mednarodna razstava predmetov krznarske stroke bo letos od konca maja do konca septembra v Lipskem. S to razstavo bo združena tudi mednarodna lovška razstava in se bo vršil obenem tudi kongres zastopnikov vseh krznarskih strok. Ob tej priloki bodo prijetene tudi razna strokovna predavanja in modne revije. Svojo udeležbo je prijavilo že mnogo tverk iz skorih evropskih držav. Rumunske tveanke so že doslej našle 300 m² prostora, belgijske 100 m², poljske namenljajo za šest 200 m² itd. Odziv iz Jugoslavije je bil doslej minimalen, pa se zato opozarjajo vse, ki se zanimali za razstavo, da si čimprej zagotovijo prostore, da ne bo prepozno.

Prostovoljno gasilno in reševalno društvo v Kranju blagoslovili v nedeljo dne 4. maja ob 15. uri na Glavnem trgu novi samostri avtomobil za Gorenjsko. Ni. Vel. kralj je blagovodil odobriti, da prevzame pokroviteljstvo nad svečanostjo. Ni. V. keršević Andrej. Društvo naproša, naj se društva na Gorenjskem ozirajo pri razpoznavanju svojih prireditiv na ta dan.

Druži sv. Cirila in Metoda so poslali slediči denarni zavodi podporo: Okrajna poslovnica Ormož 100 Din, Hraničnica in poslovnica v Vuzenici 100 Din, Hraničnica in poslovnica v Slivnici 200 Din, Posočnjica v Kranjski gorji 30 Din, Iskrna gavala! 1781

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo po meglji deloma oblačno vreme. Najvišja temperatura je znašala v Skopiju 19, v Zagrebu, Splitu in Sarajevu 15, v Ljubljani in Beogradu 14, v Mariboru 13 stopin. Davi je kazal barometer v Ljubljani 769.4 mm, temperatura je znašala 0.5.

Novorojenčka vrgla v vodnjak. Zanimiva razprava se je že dne vršila pred sodiščem v Tuzli. Radi detomina se je moral zagovarjati Joška Zanti, ž njo vred pa je sedel na obtožni klopi, tudi njen brat Štefan Mitrović iz Žabare. Joška je imela lani slabavo razmerje z Gjokom. Ko pa je fant zvedel, da ima dekle rado tudi druge fante, jo ni moral več. Čez nekaj mesecov je Joška rodila delčico, katero je takoj po porodu vrgla v vodnjak. Bila je prepričana, da zločin ne bo odprt.

da novorojenčka so našli. Ker se je povasi govorilo, da bi utegnila bini otrokova mati Joko, so jo orožniki prijeti in zasigli. Priznala je detotor in dejala, da je otrok oči Gjoka Mitrović. Orožniki so Gjoko zasilišči in fant je priznal, da je imel res razmerje z Joko, da pa ga je vzel z drugimi in zato jo ni moral več. Tedaj je dekle sklenila osvetiti se zru. Dejala je, da je bil Gjoka pri porodu navzoč in da je sam vrgel otroka v vodnjak. Seveda so fanta aretirali in te dni sta se z deklem zagovarjala zaradi detotorja. Pri razpravi se je Joko zapetila v protislovja in sodišče se je prepričalo, da je Gjoka nedoločen in da gre samo za osvetlo. Mitrović je bil oproščen, dočim je bila Joko na podlagi novega zakona obojena samo na dva meseca zaradi zaradi detotorja.

Povlašana nagrada za razbojnike glavo. Banska uprava v Spelu je povlašila nagrado na ubeglega zločinca Mediča od 10 na 50.000 Din. Kakor smo že poročali, je bil Medič zaradi raznih zločinov v Severni Dalmaciji obsojen na smrt na večnih. Posrečilo se mu je pa pobegniti iz zapora in sedaj se zogel klati po Dalmaciji. Nedavno ga je začolila orožniška patrola, v borbi pa je Medič enega orožnika ubil in pobegnil.

Končnoveljavna obsojba babe Anujske. Včeraj se je pred kasacijskim sodiščem v Novem Sadu vršila razprava proti zloglasci banaški zastupljalki babi Anujski in njenim sokrivcem in izrečena je bila končnoveljavna obsojba. Zločini babe Anujske so znani. 93letna starke je s pomočjo Stane in Sofije Momirov ter Ljubinke Milankov prodajala strup kot zdravilo. Baba Anujska je delala baje z dozveznim slatkim sijajnim kupčičem. Lani v maju so prišli njenim zločinom na sled in so jo zaprili. Oblasti so uvedle preiskavo in ugotovile, da je v okolici Vladimirovca več sejljakov umrl zagonetno smrti. Njihova trupla so odkopali in ugotovili, da je bila večina zastupljena z arzenom. V preiskavi in med zaslišanjem na sodišču so bili zločini babe Anujske in njenih sokrivcev dokazani. Baba Anujska je bila obsojena na 15 let težke ječe, Stana Momirov na dozvezno ječo, Simo in Sofija Momirov na 15 let in Ljubica Milankov na 8 let težke ječe. Kasacijsko sodišče je te dni potrdilo obsojbo okrožnega in apelacijskega sodišča, samo Ljubinka Milankov je bila kazen zvinska za dve leti.

Strašna smrt gnetnega otroka. V Subotici se je gnetni Pero Jović igral z vžigalicami in začjal hlev. V gostem dnu otrok ni našel izhoda. Ogenj so sicer pogasili, toda nesrečnega otroka niso mogli rešiti. Našli so ga vsega opečenega in obžganega.

Zvočni vefilm! **Kozaška pesem**

Iz Ljubljane

—lj Prihod odličnega japonskega gosta v Ljubljano. Na povratku v domovino pričaja danes v Ljubljano japonski zoolog g. Tohru Uchida z gospo soprogo. Japonski učenjak študira speciale japonske meduze in se je v zadnjem času mudil v Monako. Odlični gost si bo kot ožji stanovski tovarni ogledal zoologiski institut v Ljubljani.

—lj Dr. Ilner Fran, mestni policijski zdravnik v Ljubljani, je včeraj popoldne po večletnem bolezhanju umrl za sklerizo. Bil je rodom Čehoslovak iz Šachira pri Trutnovem, kjer se je narodil 4. avgusta leta 1844, tako da bi bil letos poleti dosegel svoje 86. leto. Medicinske študije z doktoratom je absolviral leta 1872 v Pragi, bil leta dan sekundarji v blažnici v Pragi, nato sekundarji v deželni bolnici v Celovcu, okrajni zdravnik v Slovenj Gradcu in od 1. novembra 1878 mestni policijski zdravnik v Ljubljani. Pred treimi leti je stopil v pokoj po 53letnem izvrševanju zdravniške službe. Polkonič je bil najbolj znan zdravnik v našem mestu, saj je prišel kot mrljški ogleda pa opetovanje v prav vsakoukratno stanovanje in kot policijski zdravnik vsak dan in ječ in zapore. Njegova služba je bila torej zelo težka in nepritevna. Vendar si je do visoke starosti obrnjal lužni humor in jekleno flegmo, s katerima lastnostima je zmagoval načinil nepritevnosti svojega človekoljubnega politika. Bil je izredno družaben mož, ki je imel med Slovenci in Nemci same prijatelje in menjal nobenega sovražnika. Za politično in strankarsko življenje se ni nikoli zanimal ter je govoril poleg čescine in nemščine gladično tudi slovenščino. Umrl je brez potomcev in zapustil ženo, ki mu je zadnja tri leta stregla z neskončno požravovalnostjo. Blagajmo zdravniku najčastnejši spomin!

Smrt odličnega sportnika. V torek je izvrgnila neizprosna smrt iz vrst naših športnikov vnetega in sinčpatnega športnika g. Eda Rakosa, ki je preminal po kratki in mučni bolezni, star kmaj 22 let. Polkonič je bil dolgoletni član SK Slovenija, za katerega je opetovanjo nastopal. Za klub je to sedel pred glavno nogometno sezono in udarec. Bodil pokojnemu očiranim častnemu športniku, preostalom našem sožalje!

Neoreč in nezgodne. Jožeta Garsa iz Melnik pri Kamniku je padla in si złomila desno nogo — Milan Pečnik, sin sprovidnika državnega željeznice iz Ljubljane, je padel in si złomil desno roko. Oba ponesrečenca so prepevali v bolnico.

—lj Občni zbor Orkestralnega društva. Snoči se je vršil v Glasbeni Matici občni zbor Orkestralnega društva. Po kratkem negotovoru predsednika dr. Ivana Karlinha so podali podlinski funkcionari poročila o društvenem delovanju v preteklem letu. Profesor Rupej se je nato v vznešenih besedah spomnjal neumornega predsednikovega delovanja dolgih deset let ter mu je v znak priznanja za njegove zasluge izročil krasno plaketo, delo inž. arhitekta Deva —

Cotaperarie. Plaketa vsebuje posvetilo: Dr. Ivan Karlin je bil izvoljen na X. občnem zboru Orkestralnega društva Glasbene Matice za častnega člena v znak priznanja za 10letno vodstvo društva. Ljubljana, 5. 3. 1930. Plaketa bo razstavljena pri Ketteju na Aleksandrovi cesti. — Občnemu zboru so prisostvovali poleg članov Orkestralnega društva tudi člani Društva konzervatoristov.

* Gostilna pesem »Sonny boy«, ki je po vsem svetu navdušila milijone, dobite je pri tvrdki »Gramofon« A. Rasberger, Ljubljana, Miklošičeva cesta 34.

* Cesar Franck: Simfonija. Znan belgijski skladatelj Cesar Franck, ki je do svoje smrti živel v Parizu in s svojimi deli izredno bogato obdaril francosko glaso, je poleg drugih del, katera vse odlikuje zdrava melodična invencija, plastična tvorba tem in blagoglasna barvitost zvoka, napisal tudi simfonijo v d-molu, ki je eno izmed zadnjih del nesmrtnega mojstra. Simfonija ima tri stavke: Lento, Allegro non troppo, Allegretto in Allegro non troppo. Delo izredne svezosti, ki ima imponičoč konč. Ta znamenito delo izvaja v Ljubljani orkestralno društvo Glasbene Matice na svojem jubilejnem koncertu, ki se vrši v prostovlju 10letnice društvenega delovanja ponedeljek 10. t. m. v veliki unionski dvorani. Vstopnice v Matični knjižnici.

* Končnoveljavna obsojba babe Anujske. Včeraj se je pred kasacijskim sodiščem v Novem Sadu vršila razprava proti zloglasci banaški zastupljalki babi Anujski in njenim sokrivcem in izrečena je bila končnoveljavna obsojba. Zločini babe Anujske so znani. 93letna starke je s pomočjo Stane in Sofije Momirov ter Ljubinke Milankov prodajala strup kot zdravilo. Baba Anujska je delala baje z dozveznim slatkim sijajnim kupčičem. Lani v maju so prišli njenim zločinom na sled in so jo zaprili. Oblasti so uvedle preiskavo in ugotovile, da je v okolici Vladimirovca več sejljakov umrl zagonetno smrti. Njihova trupla so odkopali in ugotovili, da je bila večina zastupljena z arzenom. V preiskavi in med zaslišanjem na sodišču so bili zločini babe Anujske in njenih sokrivcev dokazani. Baba Anujska je bila obsojena na 15 let težke ječe, Stana Momirov na dozvezno ječo, Simo in Sofija Momirov na 15 let in Ljubica Milankov na 8 let težke ječe. Kasacijsko sodišče je te dni potrdilo obsojbo okrožnega in apelacijskega sodišča, samo Ljubinka Milankov je bila kazen zvinska za dve leti.

* Končnoveljavna obsojba babe Anujske. Včeraj se je pred kasacijskim sodiščem v Novem Sadu vršila razprava proti zloglasci banaški zastupljalki babi Anujski in njenim sokrivcem in izrečena je bila končnoveljavna obsojba. Zločini babe Anujske so znani. 93letna starke je s pomočjo Stane in Sofije Momirov ter Ljubinke Milankov prodajala strup kot zdravilo. Baba Anujska je delala baje z dozveznim slatkim sijajnim kupčičem. Lani v maju so prišli njenim zločinom na sled in so jo zaprili. Oblasti so uvedle preiskavo in ugotovile, da je v okolici Vladimirovca več sejljakov umrl zagonetno smrti. Njihova trupla so odkopali in ugotovili, da je bila večina zastupljena z arzenom. V preiskavi in med zaslišanjem na sodišču so bili zločini babe Anujske in njenih sokrivcev dokazani. Baba Anujska je bila obsojena na 15 let težke ječe, Stana Momirov na dozvezno ječo, Simo in Sofija Momirov na 15 let in Ljubica Milankov na 8 let težke ječe. Kasacijsko sodišče je te dni potrdilo obsojbo okrožnega in apelacijskega sodišča, samo Ljubinka Milankov je bila kazen zvinska za dve leti.

* Končnoveljavna obsojba babe Anujske. Včeraj se je pred kasacijskim sodiščem v Novem Sadu vršila razprava proti zloglasci banaški zastupljalki babi Anujski in njenim sokrivcem in izrečena je bila končnoveljavna obsojba. Zločini babe Anujske so znani. 93letna starke je s pomočjo Stane in Sofije Momirov ter Ljubinke Milankov prodajala strup kot zdravilo. Baba Anujska je delala baje z dozveznim slatkim sijajnim kupčičem. Lani v maju so prišli njenim zločinom na sled in so jo zaprili. Oblasti so uvedle preiskavo in ugotovile, da je v okolici Vladimirovca več sejljakov umrl zagonetno smrti. Njihova trupla so odkopali in ugotovili, da je bila večina zastupljena z arzenom. V preiskavi in med zaslišanjem na sodišču so bili zločini babe Anujske in njenih sokrivcev dokazani. Baba Anujska je bila obsojena na 15 let težke ječe, Stana Momirov na dozvezno ječo, Simo in Sofija Momirov na 15 let in Ljubica Milankov na 8 let težke ječe. Kasacijsko sodišče je te dni potrdilo obsojbo okrožnega in apelacijskega sodišča, samo Ljubinka Milankov je bila kazen zvinska za dve leti.

* Končnoveljavna obsojba babe Anujske. Včeraj se je pred kasacijskim sodiščem v Novem Sadu vršila razprava proti zloglasci banaški zastupljalki babi Anujski in njenim sokrivcem in izrečena je bila končnoveljavna obsojba. Zločini babe Anujske so znani. 93letna starke je s pomočjo Stane in Sofije Momirov ter Ljubinke Milankov prodajala strup kot zdravilo. Baba Anujska je delala baje z dozveznim slatkim sijajnim kupčičem. Lani v maju so prišli njenim zločinom na sled in so jo zaprili. Oblasti so uvedle preiskavo in ugotovile, da je v okolici Vladimirovca več sejljakov umrl zagonetno smrti. Njihova trupla so odkopali in ugotovili, da je bila večina zastupljena z arzenom. V preiskavi in med zaslišanjem na sodišču so bili zločini babe Anujske in njenih sokrivcev dokazani. Baba Anujska je bila obsojena na 15 let težke ječe, Stana Momirov na dozvezno ječo, Simo in Sofija Momirov na 15 let in Ljubica Milankov na 8 let težke ječe. Kasacijsko sodišče je te dni potrdilo obsojbo okrožnega in apelacijskega sodišča, samo Ljubinka Milankov je bila kazen zvinska za dve leti.

Edgar Wallace:

Vrata izdajalcev

Roman

Priklomastil je v sobo Bobbie Longfella in zdramil zaspanega tovariša iz čitavnice sportnega lista.

— Da si mi zdrav! — je dejal. — Ko je pa prečital vabilo na recepcijo, se je namazal in priporabil: — Upam, da ne boš hotel, da se enkrat sestarem s to prismodo.

Dick se jo zasmehnil.

— Ne vem, zakaj mu praviš prismoda, mislil sem pa, da bi ne bilo napač, če se udeležiš recepcije tudi ti. Gotovo se bodo tam strahovito dolgočasii.

— Blazem je! — je vzkljuknil Bobbie. — Komaj sem prišel v to utrjeno gnezdo, že me je prosil, naj mu pokažem kraljevske znake. O zakladnici nimam niti počuta, toda neki starček v uniformi iz časov kraljice Elizabeth — kako se jim že pravi?

— Beefeater, — je odgovoril Dick. — Torej eden teh starčkov me je označil in moral sem kolovratiti po groznih hodnikih in pokazati mu kraljevske znake. Prvič sem jih videl in priznati moram, da prizor ni bil napaken.

— A zakaj misliš, da je blazen? — je vprašal Dick.

Bobbie je srdito majal z glavo.

— Nori za dragulji. Od kraljevskih znakov ga nisem mogel spraviti. Visel je doslovno na mreži in zrl na dragulje.

Svojemu spremkavalcu je pravil nekaj zelo zarimivega. Žal nisem razumel, kaj pripoveduje. Govoril je hindostansko. Tako jsem pomisli, da bi bilo dobro, če bi bil ti z nami. Njegov slabžnik mi je povedal, da princ obožava dajmanke. V Kishlastanu ima baje sobo, v njej pa toliko dijamantov, da bi jih ne dal niti za deset milijonov funtov. A ko je stopil iz zakladnice, je bil tako razburjen, da se je kar tresel. Hotel mi je dati za spomin dragocene uhanje, pa sem mu dejal:

— Dragi radža, uhani pri nas že mnogo let niso v modi.

Dick se je nasmehnih.

— Zato boš navzly vsemu fant od fare in pojdeš drevi z menoj v Arrido, — je dejal. — Prosiši so me, naj bom z Njegovo Excellence zelo prijazen. Toda pri vjem ostaneva kvečemu pol ure.

Bobbie je vzdihnil, odložil je novine na stol in se pretegnil.

— Ali naj vzameš drevi biserno ogrlico ali zapestnicu z rubini? — je vprašal ironično. — A zapomni si, da doprinašam veliko žrtev. Z najlepšim dekletom pod solnicem sva bila namreč namenjena drevi v gledališče.

— Saj ni nikjer rečeno, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

bilo že leta in leta znano, da se ne vnejo na ministarske stolice, in zato jim je bilo dovoljeno nastopati povsed brez strahu, da izdajo svoje nazore, dame, katere najdete povsed, samo na dvoru ne, starejši indijski častniki, novinari in eden ali dva pisatelja. Dick in Bobbie sta pozvala z redkimi izjemami vse.

— Tu je tudi Diana Martynova, — je dejal Bobbie nepričakovano. Dick se je ozril po stopnišču in zagledal Diana. Nagibala se je čez ograjo in govorila s Colley Warringtonom. Ko je šel mimo nie, se je nasmehnih.

— To je nepričakovano presenečenje, Dick, — je dejala samozavestno.

Dick se je večkrat šudil, je-l res, da je bil nekoc zaročen s tem flegmatnim, lepim dekletom in mu je bilo hudo, ko se je zaroka razdrila. Zdaj mu je bila lamski smeg in mirno je občudoval njen razkošno obleko, verižico devetih smaragrov okrog vrata, njen lepo polet v sprehe oči. Diana je bila lepa ženska.

— Kaj še niste oženjeni?

Zasmajala se je svojemu vprašanju.

— Še ne, — je dejal Dick resno.

— Vrabci na strehi že čivkajo, da ste zaljubljeni v ... Diana ni izgovorila do konca, ker je Dick spremno odpil napad, rekoč:

— Torej govore vaši vrabci na strehi vsaj enkrat resico.

— To je grozno, — je zašepetal.

V naslednjem hipu ju je množica potisnila k vratom salona, kjer je Njegova Excellence princ iz Kishlastana sprejemal goste.

Naj pragu se je Dick prernil skozi množico in presenečeno obstal. Sredi sobe je stal radža v svileni, svetlo višoličasti halji, prepasani v pasu s široko srebrno šerpo, a okrog vrata je imel večkrat ovito verižico iz najčistejših bišerov. Toda Dicka ni presentilo razkošje princeve orientalske obleke, temveč vrtila dekliška postava v beli obleki. Bila je obrnjena s hrbotom proti Dicku, toda spoznal jo je kljub temu na prvi pogled.

— Bože moj! — je zašepetal Bobbie. — Saj to je tvoja Hope, mar ne?

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ko sta prišla zvečer v hotel, je bilo stopnišče v prvo nadstropje polno gostov. Ves London je bil zbran tu: člani parlamenta, bivši ministri, o katerih je

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.

— Ne razumem, kaj misliš s to »mojijo Hope«, — je dejal Dick nervozno.

— To je gospodina Joynerjeva.

Ko se je bližal Dick dotični skupini, da se pokloni princu, se je deklet obrnila in nasmehnih.

— Poždravljeni, sir Richard! — je dejal princ leno in sladko, čeprav ga njenega oči izpod gostih trepalnic niso nič kaj prijazno pogledale.

— Upal sem, da se bova videla v Toweru, pa vas žal ni bilo tam. Ali pozname gospodino Joynerjevo?

Dick se je nasmehnih dekletu.

— Če se ne motim, sta stara prijatelja, — je nadaljeval princ s prikritim ogorčenjem. — To je za vas res visoko odlikovanje.

Sluga je oznanil nove goste in Dick je odvedel deklet v kot.

— Kaj za boga počenjate tu? — je vprašal začudenio a Hope se je tiho zasmajala.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

— Držiš, da je blazen, da ne pojeda, — je dejal Dick. — V Arridi ostaneva samo pol ure.